

SKÄRHOLMEN

Lokalpolisen slår larm om mobbning

Skärholmspolisen får ofta in anmälningar om att barn mobbas, trakasserar och misshandlar andra barn. Nu slår de larm till stadsdelens föräldrar.

● Grova verbala påhopp, trakasserier, misshandel och hot om våld. Polisen i Skärholmen slår nu larm om mobbning bland barn och ungdomar i stadsdelen.

– Vi får ofta in anmälning-

ar där barn mobbas, trakasserar och misshandlar andra barn. I vissa fall helt oprovo- cerat, man kanske inte gillar hur någon ser ut, klär sig eller vad den har för musiksmak, säger Isabel Sommerfeld.

I ETT INLÄGG på Skärholms- polisens Facebooksida uppmanar Isabel Sommerfeld nu föräldrar att börja prata med sina barn om vad mobbning är och att man måste kunna

ungås med och acceptera andra, oavsett olikheter.

Hon uppmanar den som mobbas att kontakta polisen.

– Man ska definitivt anmäla till oss om man blir utsatt för trakasserier och misshandel, säger hon.

► Vilken hjälp kan man få?

– När personen som mobbas är över 15 år så utreder vi det som ett brott och kallar den misstänkte till förhör med både föräldrar och soci-

altjänst. Är man under 15 år får man prata med socialtjänsten.

► Vilken effekt brukar en polisanmälan få?

– Mötet med polisen kan vara förebyggande för framtiden. Det är viktigt att man i ung ålder förstår att det här är allvar. Det finns en möjlighet att man erkänner brott. Och om den som blivit utsatt för brottet vill så finns möjlighet till medling där

målägare och misstänkt ses och får prata om det som har hänt, ibland kan det hjälpa båda två att komma vidare.

HON VÄNDER SIG även till mobbarna.

– De ska tänka på att de inte kommer att må bättre av att trycka ner andra, med stor sannolikhet ångrar de sig i framtiden. Och då kan de vara för sent.

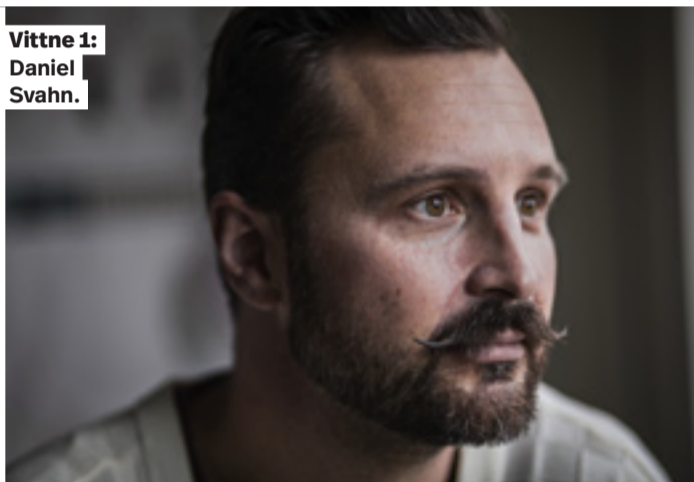
ANNA RÖNNGREN

Foto: OHSNAP SWEDEN

Isabel Sommerfeld, ungdomsutredare vid Skärholmspolisen.

undantaget med 39 miljoner

Vittne 1: Daniel Svahn.

Vittne 2: Richard Söderberg.

Säkerhetschefen: Johan Petersson.

Foto: CHRISTIAN LÄRK

Daniel filmade när helikoptern landade

● Daniel Svahn blickar ut över Västberga Allé från köket i lägenheten på Karusellplan. På andra sidan gatan syns den omtalade glaspyramiden på G4S värdepå, i dag säkerhetsföretaget Nokas. Här, från köksfönstret, bevittnade han rånet.

– Min fru och jag vaknade av helikoptern, det blev som ett surroundljud. Jag trodde att det var någon form av övning eller

gisslandrama.

Daniel minns hur han, full av adrenalin, gick mellan köket och badrummet för att försöka se vad som pågick. Han tog fram kameran och filmade i några sekunder. Filmen publicerades i medierna och var ett av de tidiga bevisen på att helikoptern faktiskt landade på taket.

Av rånarna såg han mest svartklädda silhuetter. När de klättrade upp från pyramiden förstod han att något var skumt, men det dröjde ändå innan han insåg vad han hade bevittnat.

POLISERNA sprang med dragna vapen på gatan och hade möten under balkongen på baksidan. På parkeringen utanför huset samlades också ett stort mediebuppdåd.

– Min fru fick stänga av sin telefon, så pressen började ringa mig och jag var med i några intervjuer. Det var spännande, men sedan var man lite rädd också.

MARIELLE THEANDER OLSSON

”Trodde det var en olycka”

● Likt många morgnar tidigare cyklade Richard Söderberg till jobbet vid femtiden den 23 september 2009. När han passerade värdepå i Västberga hörde han ett dån. Snart därpå fick han syn på en helikopter.

– Det lät jättehögt. Ljudet studsade mellan byggnaderna, säger han.

Hans första tanke var att det var en bilolycka och att helikoptern han sett landa på taket på värdepå var en ambulanshelikopter. Sedan fick Richard syn på något i höstmörkret. Någon hade lagt ut fotanglar tvärs över vägen.

– Jag hoppar av cykeln och lägger den tvärs över vägen, så att lampan kan signalera till bilisterna.

RICHARD SÖDERBERG drog fotanglarna åt sidan av vägen och ringde polisen för att informera om situationen.

– Jag berättar om fotanglarna och så säger jag: ”Och helikoptern på taket vet ni väl redan om”. Då svarar polisen att ”Nä, vi vet inget om någon helikopter”.

Richard lämnade en rapport och cyklar vidare till jobbet. Fortfarande hade han inte en tanke på att det kunde ha varit något annat än en olycka.

– När jag kommer fram till jobbet sätter jag på radion och får då höra i korta ordalag vad man visste så långt. Jag blev helt chockad när jag fick höra att man misstänkte ett rån. Man kan aldrig tänka sig att man skulle bli inblandad i något sådant.

ANNA-STINA ERICSON

”Hörde direkt att det var allvarligt”

● Säkerhetschefen Johan Petersson väcktes av telefonen hemma i Solberga.

– Det samtalet glömmar jag aldrig. Jag hörde direkt att det var allvarligt, säger han.

– Jag klädde på mig, hoppade in i bilen och körde mot jobbet. Jag såg blåljus avteckna sig mot himlen.

Vid OKQ8 möttes han av avspärningar och poliser, som var skeptiska när han presenterade sig som säkerhetschef på värdepå.

– De trodde mig nästan inte eftersom jag var ganska ung, helt yrvaken och klädd i t-shirt.

Han följde med till polisens ledningsbuss och kopplade upp sig mot kameraövervakningen i värdepå. Samtidigt höll han via headset kontakt med G4S övervakningscentral, som gav honom signalement på rånarna.

EFTERSOM JOHAN FICK veta att personalen hade evakuerats var han inte speciellt orolig. Då visste han inte att de anställda bara varit 30 sekunder från att möta rånarna. De tre gärningsmännen höll på att spränga sig in när gruppchefen tog det rådiga beslutet att utrym-

De trodde mig nästan inte eftersom jag var ganska ung, helt yrvaken och klädd i t-shirt.

Säkerhetschefen Johan Petersson om mötet med polisen på morgonen

ma uppräkningscentralen. Trots att polisen var snabbt på plats gick de inte in i byggnaden för att avbryta rånet.

– Jag var frustrerad. Det tycker jag är dåligt än i dag. Jag satt i en polisbil och kunde inte göra något, säger han.

14 PERSONER SATT fast i en trång sluss i 40 minuter och det tog nära fyra timmar innan alla anställda fick lämna värdepå.

Efteråt fick Johan Petersson, som i dag är säkerhetschef på Teracom, en tydligare bild av traumat många i personalen upplevde.

– De stod där inne när de sprängde flera gånger och det gick splitter genom uppräkningscentralen. Den ovissheten som de upplevde: ”Vad kommer hända? Kommer de att skjuta?”

MARIELLE THEANDER OLSSON